

Allò que el vent s'endugué

per Pere Calders

M'imagino que és un recurs molt utilitzat com a tècnica de govern, passar per alt i enllestir, esfumar la notícia i deixar que el temps la vagi enterrant.

Llegeixo que el "cas" de Mariano Rubio serà investigat fins al final. No en dubtava gens, perquè tots els casos tenen un final i d'allí no es passa. És una frase feta gairebé amb resonàncies bíbliques, apta per a diverses aplicacions en la vida pràctica. Després d'un escàndol en ve un altre i apa, a continuar-la, que a la gent ens encanta el mullader. Els grans estafadors han desvetllat sempre una certa admiració popular i si no abunden més –tot i que no ens podem queixar– és ben bé a causa d'una pusil·lanimitat molt humana.

He viscut durant molts anys en un país on la *mordida* funciona com a eina administrativa, amb tanta eficàcia com l'IVA o els impostos directes i indirectes.

Fa un moment, un amic m'ha preguntat si tinc una idea, ni que sigui aproximada, del que passarà a Itàlia.

A mi em sembla, amb aquella tranquil·litat d'esperit que dóna no entendre gairebé res de res, que si troben la manera de conuiu amb la corrupció tal com ho han fet amb la inflació, se'n sortiran.

A més, no podríem permetre per cap motiu que un país tan interessant, tan simpàtic i tan fratern com Itàlia se n'anés per potes

ARXIU

Antoni Di Pietro. Els jutges italians han netejat la classe política del país.

per culpa d'escrúpols de caixa. Penso que per molta sang de sants que s'hagi de liquar, ho salvarem.